

(Hij geeft haar een lange hals en lange benen.)

Na de struisvogel wil een naakt wezen achter zijn rug naar buiten glippen. Hij kan het nog net bij de oren grijpen en zegt: "Halt, zo laat ik je niet gaan." "Hoezo?" "Ik kan je toch zo niet laten gaan, zonder vel of niks." "Laat me toch begaan, voor mij is 't goed zo." "Je moet niet denken dat je zo af bent, zonder vel, zonder vleugels, zonder vinnen." Hij spande het wezen tussen zijn bankschroef en begon druk aan diens hersenen te werken. Ergens... Ik denk dat hij ergens iets heeft ingebouwd. Toen sprak de grote baas: "Daarmee sla je je overal doorheen. Wat mij betreft, mag je nu de tuin in, maar je moet iets

(Hij sluit de gereedschapskist.)

Stormwaarschuwing nummer 9: 3... 2... 1... Af.

(Hij blijft net onder de beste tijd.)

10,0.

(Hij klapt het deksel van de gereedschapskist op z'n vingers dicht.)

Een half uur geleden was dit nog een record geweest.

(Gefrustreerd gaat hij in de ligstoel zitten. Hij

naar huis. We gingen ook ongeveer samen naar huis, zij aan de ene kant van de straat, ik aan de andere kant, natuurlijk altijd een beetje achterop. Ik heb immers nog nooit één meter gehaald.

(Hij neemt een meter uit de kleine gereedschapskist.)

Ik trainde in de tuin.

(Hij wijst hoe groot hij was als elfjarige.)

Dat ben ik. Dat is mijn meter en tien. En dat is mijn record. Ik moet nog 30 centimeter hoger. 30 centimeter tegen volgende dinsdag.

presteren. En let voor mij op de dieren." Het wezen had nog maar net de hielen gelicht of het maakte een elegante turbroek uit een luipaard. Het riep nog na: "Je zult nog staan kijken wat ik allemaal klaarstoom." Toen begon het wezen te trainen.

(Hij trekt zijn surfhandschoenen aan en maakt zich klaar voor de training.)

Met de tijd werd het almaar sneller, vloog het almaar hoger en maakte talloze doelpunten.

(Hij zet de platenspeler af.)

En het is alsmaar mooier gaan zingen. Ja, dat is nog eens een prestatie.

(Hij stapte in de gereedschapskist.)

Maria... die kon dat ook niet van bij het begin. Tot aan deze plaat stroomden er emmers tranen. Toonladder op en af, elke dag, van 's morgens tot 's avonds, keihard. Als de grote baas eens wist wat we vandaag de dag allemaal klaarstomen, hij zou staan kijken.

bekijkt de grammofoonplaat.)

Die Maria toch...

(Hij neemt de plaat en draait ze om.)

Nu wou ik graag de B-kant eens horen. Zou me zeker verbazen.

(Hij weerstaat aan de verleiding en legt de plaat terug.)

Er zijn natuurlijk mensen die de paashaas gulzig opvreten. Ik ben iemand die de oren bijhoudt. Als kleine jongen al. Dagenlang, wekenlang, m'n record is een half jaar. Ik brak altijd zijn oren eraf en verstopte die ergens. Soms moet men zich iets ontzeggen, later loont dat. Naar de B-kant heb ik nog nooit geluisterd. Eertijds, toen ik het record oren-bijhouden vestigde, kwam ik ook wel eens in de verleiding. Bijna. Het was voor de sportdag op school. Ik trainde in de tuin. Een meisje sprong een meter en tien, hoogspringen. Een meisje, een meter en tien. Ze was ook heel aardig. We moesten ongeveer langs dezelfde weg

(Muziek: het speeldoosthema uit "La Traviata".)

De buurvrouw zit in de appelboom. In het gras ligt een lange bamboestok. Met een klein leren handje. Daarmee plukken ze de appelen die te hoog hangen. Misschien lukt het met de polsstok.

(Hij neemt de aanloop van een polsstokspringer.)

Dinsdag springen we allebei een meter en tien. Als enigen. Dan gaan we samen naar huis. Naast elkaar. Misschien maken we wel een omweg.

(De meter klapt dicht.)

Natuurlijk brak de stok in tweeën. Die dag had ik graag mijn oren opgegeten. Toch heb ik het niet gedaan. Met de B-kant is het net zo als met de oren van chokola.

(Liefdevol maakt hij de plaat schoon.)

Ik weet het, die dingen kan je niet vergelijken. Maar misschien bevat je muziek hen niet zo goed...